

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 18. De loco quodam ex Eunucho Terentiana verius videri sensisse
Donatum, quàm Turnebum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

non probari, impietatis, χ ἀδελότης maculam aspergere conarentur.

De loco quodam ex Eunuchō Terentiana verius videri sensisse Donatum, quàm Turnebum.

CAPVT XVIII.

RECTISSIME ac verissimè exposuerat eruditissimus Grammaticorum Donatus dictum illud Phædræ Terentiani, *si non tangendi copia est,*

Eho! ne videndi quidem erit? si illud non licet,

Saltem hoc licebit. certè extrema linea

Amare, haud nihil est.

Cum diceret quinque amoris quasi lineas esse, quarum prima est, videre eam quam ames: secunda, cum ea sermonem conferre: tertia, posse eam contingere: quarta, osculari: quinta, potiri: Vetus tamen poëta Græcus eas tantum quatuor fecerat, noto disticho:

Εὐδαίμων ὁ βλέπων σε, τῆς ὀλβίας, ὅστις ἀκίει,

Ἡμεῖς δ' ὁ φιλοῦν, ἀθάνατος δ' ὁ σωῶν.

Neque cuiquam mirum videri debet, eandem, quæ prima est, extremam vocari. Prima enim est in conciliando amore, quasi que munienda via ad id quod amantes concupiscunt. Sed si quis à fine, qui, ut ait Aristoteles, omnis actionis principium est, retrò versus numerare incipiat, eadem efficitur extrema: ut *ἐκ ἀκίει διαγράμματος* extrema sunt, quæ in componendo fuerant prima: & ut quod in deliberando vltimum est, idem in exsequendo consilio primum est. Vt nullo modo absurdum sit, idem primum & extremam nominari. Hadrianus tamen Turnebus, homo inmensa quadam doctrinæ copia instructus, sed in terdum nimis properè, & nimis cupidè amplexari solitus ea, quæ sibi in mentem venerant, capite decimo

Mureti
lectiones
LIII
28

libri duodecimi Aduersariorum, longè aliam
 dicti interpretatione prodidit: *Amare*, inquit, *creta*
linea, est amare impensissimè, ducta translatione à carceribus
vel stradiis, in quibus prima linea cursus erat in carceribus
ultima in fine, quæ & calx dicebatur, quòd scilicet
vel creta notaretur. Hæc Turnebus: quæ tamen, quæ
 sine vlla contumelia dictum accipi volo; Turnebus
 enim & amari, ac colui viuum, & me semper ab
 amari sensu: mihi videntur alienissima esse, neque
 lo modo cum iis quæ paulò antè Phædrus dixerat,
 hære. Quid enim frigidius est hac sententia: Cre-
 tæ impensissimè amare haud nihil est. At illud contra-
 riantissimum: Si nihil aliud consequi hoc biduo pos-
 sum, certè tamen aliquid erit, amicam videre. Quæ
 qui mihi auscultabunt, veterem interpretationem
 nebulam. Eodem illo in capite emendat locum quo-
 dam ex eadem fabula, vbi ait vulgò regi,

G. Rex te ergo in oculis. T. scilicet. G. gestivo.

sed legendum, *gestare*: quòd vt ferre, ita *gestare*
 oculis, rectè dicatur: *gestandi* autem verbum ab hoc
 loco alienum sit. At ego totis decem annis antequam
 Turnebus Aduersaria ederet, ita emendaram, & ede-
 deram: vt & illum locum ex eadem fabula,

qui illum stocci fecerim.

Neque fuit causa cur homo tam eruditus ea deinde
 reponeret, aut obtruderet pro suis. Sic impetratum Ca-
 ceroni, & Valerio restituisse primus videri voluit, ce-
 pite xv i i i. libri quinti, quòd tamen cui acceptum
 ferendum sit, scient, qui legerint scholia Pauli Manutio
 in libros de Diuinatione, edita abhinc annos viginti.
 Atque ego, quæ tum Manutio indicaui, eadem pub-
 licè docueram Lutetia, quinquennio antè, & cum
 ipso Turnebo communicaueram. Sic *venustatim* ar-
 tifici

ἢ τῶν ἑσπερίων & δειπνῶν, & inuenustum pro eo qui
 purum in amore felix esset, tanquam à se primum
 animaduersa prodidit, cum ego ante annos plus mi-
 nus triginta eadem docuissem in Scholiis quibuidam
 meis in Terentium, quæ tum edidit Lutetia: Michael
 Vascosanus. Sic *detestata* apud Ciceronem De legi-
 bus: quod tamen mihi se debere postea falsus est. Sic
 alia multa, quæ percensere & longum, & molestum
 foret. Atque aded hæc ipsa reticuissem libens: scio
 enim lectoris nihil interesse, quis primus aliquid do-
 cuerit, & tantus in litteris Turnebus fuit, ut suo quo-
 dam iure mea omnia sibi vindicare potuisse videatur.
 Sed mihi stomachum interdum mouent furunculi
 quidam egentes, ac famelici, qui, quod à me talia ne-
 glixi ac dissimulari vident, mea iam Mætorum, ut di-
 citur, prædã putant. Quos ut quiescant, moneo:
 & si quiduis sibi putant licere in ea quæ à me priu-
 tum acceperunt, iis saltem abstineant manus, quæ
 edita iam ac publicata sunt: ne, etiam tacente me,
 plurimos & iniustitiæ & impudentiæ suæ testes suo
 sibi præconio colligere velle videantur.

Illustrati ex Odis Horatij aliquot loci.

CAPVT XIX.

SOLITAS deorum tutelarium effigies in prora,
 Sicut in puppi nauium edico atque eminenti loco
 collocari, & alij verè notarunt, ad illù Horatij versum,

Non di, quos iterum pressa voces malo:

& confirmari potest auctoritate veteris Grammatici
 exponentis hos versus ex Iliados nono:

Στεῖνον ἰδὲ τῶν ἐπολέων ἀπὸ κόρυμβα,

Αὐτὰς τ' ἐμπαύσειν μαλερὸ πύρος.

Aut enim quaeri posse, cur Hector minari dicatur, se
 abscif-

S 4

Mureti
 Lectiones
 LIB
 28